

[Bollmann]

i landet har valgt Billund til center for trafikken, og man ser også bort fra, at man jo i kraft af, at de har valgt Billund, tilsidesætter normale markedsundersøgelser med hensyn til, hvordan trafikunderlaget sammensættes. Det er klart, at et område, der dækker Randers og den nordlige halvdel af Århus, kan være enig i den indstilling, som kommer fra SAS, men en meget stor del af resten af Jylland og hele Fyn vil uden tvivl blive dækket betydeligt bedre af Billund.

Det fører mig til nogle enkelte spørgsmål mere til ministeren: er det simpelt hen sådan, at SAS med denne indstilling vil prøve at dokumentere, at der ikke er behov for en rute mellem Jylland og London? Jeg vil også spørge: hvis aftalen med englænderne nu giver et britisk selskab landingsrettigheder i Jylland, vil dette selskab så få lov til at vælge Billund, som i hvert fald ét af de britiske selskaber, der kan komme på tale, på forhånd har sagt at man anser for at være den bedste løsning? Og endelig vil jeg spørge: hvem træffer egentlig den endelige afgørelse? Er det SAS alene? Er det SAS i Danmark eller i Sverige? I givet fald, hvorfor har de danske myndigheder ikke samme indflydelse på beslutningen, som tilfældet er med de britiske myndigheder?

Glensgård (FP):

Er der to, der har stået sammen i denne sag indtil oktober måned, så er det ministeren og mig. På det tidspunkt, hvor ministeren var trafikpolitisk ordfører for venstre, var der ingen tvivl om, hvor udgangspunktet skulle være. Det skulle af en lang række årsager selvfølgelig være Billund. Vi ved også, at ministeren på daværende tidspunkt var meget stærkt indstillet på, at vi skulle have borgmestrene fra egnen over at tale med den daværende trafikminister, hr. Kjeld Olesen, for at forklare ham, at hans partifælle, borgmesteren i Århus, hr. Orla Hyllested, var helt på vildspor. Det var vi enige om.

Vi har heller ikke fået et svar fra ministeren i dag; han har kun refereret, hvad SAS vil. Men det er egentlig bedøvende uinteressant, hvad SAS vil. Hvad vil regeringen? Det er det, der er interessant. Hvad SAS og Dansk Vognmandsforening og mange andre mærkelige organisationer måtte have af interesser, er egentlig ikke særlig vigtigt i denne sag.

Jeg vil godt spørge ministeren, for at gentage det: hvad vil regeringen i denne sag? Vil den fortsat ligge på maven for SAS, eller vil den tage et selvstændigt standpunkt og træffe den rigtige afgørelse, som ministeren og jeg i hvert tilfælde hidtil har været enige om?

Nu er det således, at vi har visse lufthavnsfaciliteter i Billund, der ikke eksisterer i Århus. Jeg er vidende om, at borgmesteren i Århus meget gerne vil have bygget en ny lufthavnsbygning i Tirstrup, og at man fra SAS' side for at få en ny lufthavnsbygning i Tirstrup gerne vil lave en udenlandsflyvning fra Tirstrup for ligesom at markere behovet. Men det skal ministeren efter min opfattelse ikke ligge under for.

Jeg vil godt i tilknytning til det spørgsmål, som hr. Bollmann rejser, spørge, for nu forstår jeg, at udenrigsministeren er kommet til stede i salen, og udenrigsministeren har jo netop været inddraget i disse forhandlinger – jeg skal gøre det meget kort, hr. formand – der har været med England: er det således, at regeringen kan love os, at vi ikke kommer ud i kaos fra den 1. januar 1979 på grund af den efter min opfattelse forkerte forhandlingstaktik, man har valgt over for englænderne?

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Det er klart, at man som minister i en sag af denne karakter som i andre sager må anlægge en helhedsvurdering.

Når hr. Bollmann spørger mig, om der er udsigt til, at SAS vil tilrettelægge en sådan rute på en sådan måde, at det viser sig, at der ikke er behov, så er svaret naturligvis, at når SAS har erklæret sig parat til at åbne en rute fra Jylland, så er det, fordi man skønner, at der er et grundlag herfor, og at der kan opbygges et endnu bedre grundlag herfor.

Så stiller hr. Bollmann endvidere det spørgsmål, hvem der træffer beslutningen. Det er klart, at ifølge sammensætningen af SAS' bestyrelse, hvor statslige og private repræsentanter er sammen, er det ministeren, der har et meget afgørende ord at sige.

SAS og SAS' øverste styre og SAS' eksperter har til grund for denne beslutning lagt et meget omfattende arbejde, en meget omfattende vurdering af de elementer, der må ind-